

**ВЕЛИМИР ПЕТРОВ
НАПОЛЕОН И
СТАМБОЛИЙСКИ С ЧЕСЪН**

chitanka.info

С архитект ЗП, съпругата му, моята съпруга и аз — имаме общо над 289 години и това ни даде основание да съставим четиричленна комисия — на място и веднага, относно това, дали са съвместими чесън в големи количества и френски коняк „Наполеон“.

На пръв поглед — абсурдно и за българската и за френската кухни и трапезни традиции, но векът, в който живеем, познава и по-драстични експерименти и то успешни. Въпросният чесън е отровно люта партида, едро счукан в дървено хаванче с дървено чукало, киснат в овкусен ябълков оцет, магданоз и зехтин — и заляти върху още парещите от скарата куленски тлъсти червени пиперки, едри колкото една човешка длан, и с люспите, придаващи му автентичен аромат.

Държа да отбележа, че скарата е двойна, на лава-камъни, пунтиращи дървен кюмюр и френска — от прочута фирма, която навремето първа в света е патентовала консервите — поне така пише в упътването.

При консумация, тази огнена смес се съпровождаше със сълзи, съскане и други нечленоразделни звуци, които наложиха да се хвърлят на скарата и фабрично нарязани филийки ръжен хляб, третирани до розова хрупкавост.

Тука именно важна роля играе и френският коняк „Наполеон“, единствено открит в уж неизчерпаемите ми запаси, приеман успоредно и регулярно като пожарогасител, намокрител, жертвоприношение и... каквото там си наречете; но на практика — причудливо вкусно и добре се вписва в това което си бяхме наумили. Докато... докато... на гореизброените компоненти им се видя краят и...

Драги Читателю, четиричленната комисия щеше да си довърши работата за която беше учредена, но... Това вездесъщо — НО!

Разказът неочаквано грабна, по-точно — изтръгна юздите на сюжетната нишка от ръцете ми, обяви преврат и рязко смени посоката, темата и персонажа; стана съвсем друг разказ:

— Помните ли д-р Ранкова? — попита архитект ЗП.

— Ами, да! Мама казваше, че сме даже нещо рода... — донадих, още объркан от смяната на тема и прочие.

— С двете и щерки сме почти връстнички! — изчуруликаха съпругите ни.

— Та, баща й — бай Рачо Ранков бил голям образ — хитрияга, сдружен земеделец. На вид бил невисок, жилав селяк. Ходел с брич от

бозав шаяк, стегнат в коленете, с гамаши; вълнена плетена фланела и салтамарка. Бил образован и все оправял селските дела. Ходел по Софията да урежда разни батаци на съселяните си. Живее в някои от сборните села на община Цар Самуил, Разградско и Шуменско. Тогава Русе, Силистра, Разград и Търговище били в Шуменска област.

Разказва се интересна история за срещата на бай Рачо Ранков с вече Министър Председателят — Александър Стамболийски в Шумен. По случая организирали събрание на сдружените земеделци, стъкмили подходящ салон, сковали с дълги летви виенски столове, да са в прилични редици, а имало и правостоящи. Стамболийски — едър, внушителен, къдрав и със засукани сърповидно страховити мустаки, говорел обаятелно, убедително и дълго; емен-емен като Фидел Кастро, ама това — през далечната, да речем 1920 година... Приказвал, що приказвал, де ръкопляскали, де скандирали, възпламенил салона. Вече бил свършил, когато се сетил нещо и донадил (импровизирам):

— Драги Съпартийци! Какъв трябва да е Сдруженият земеделец! Той си е работлив, честен и добронамерен, но трябва да е и неподкупен и да не лакомее за чуждото. Ще дам пример: ето този коридор — представете си, че отляво има спални или сено и оттам ви мамят голи женски прелести, да идете при тях и се облажите... отдясно са витрини, отрупани с пари, скъпоценности, злато — да се пресегнете и напълните де що празно имате... Но! Но, казвам, Сдруженият земеделец минава невъзмутимо, не обръща внимание на чуждото! Най-много да си закрие очите с длани, да не го изкушават. Ако не издържи и посегне — няма място в нашите редове... Бурни аплодисменти и скандирания...

Вечерта, както си му е редно, от време оно, та до наши дни — банкет. На софрата, срещу Премиера — курдисан бай Рачо Ранков. Тостове, речи; похапнали, пийнали и Александър Стамболийски се навел към левия събеседник, после към десния:

— Абе, кой е този човек срещу мене?

— Така и така, бай Рачо Ранков, наш активист и прочие...

Стамболийски се пресегнал през масата, допрял мустаки до ухото на бай Рачо и провели личен разговор:

— Бай Ранков, забелязах те вчера, докато говорех — нещо недоволно се въртеше на мястото си; сякаш нещо не одобряваш ли;

сега пак — на софрата, гледам — неспокоен си. Що така, кажи ми! Ако има нещо, да го оправим овреме...

— Ще ви кажа г-н Премиер; такъв човек като вас не се лъже! След Освобождението в коя ли партия не съм бил! Бил съм консерватор, бил съм либерал, бил съм народняк... и все не съм се чувствал добре там. Таман станах във вашата партия — сдружен зееделец и се почувствах добре, гледам — ще трябва да я напускам...

— Защо ще трябва да ни напускаш, какво има?...

— Ами това, дето рекохте за коридора, вляво... и вдясно... изкушението. Аз няма да мога да издържа, особено вляво... че и вдясно...

Стамболийски още по-плътно се пресегнал през масата и съвсем в ухото на бай Рачо заврял мустаки:

— То така се казва, г-н Ранков! Може да си пощипваш бяло месенце и да си вземаш от витрината златце... ама по малко! Да не личи!

— А кое е малко... г-н Стамболийски... колко е това — малко...

— Това ти ще си решиш! Голям човек си, грамотен! Ще гледаш — да няма резил!

.....

Към полунощ с булката изпратихме семейството на архитект ЗП и насаме останах замислен. Това, че избутах иззад паяжините, втора бутилка френски коняк, този път — „Мартел“ и то с карамелов сладолед „Брюле“ — добре, оправихме си вкуса и понятията. Това, че нищихме други — от разни, та по-разни теми, също добре. Порових в интернета, гледам — Рачо Ранков стигнал до заместник кмет в община Цар Самуил. Няма и помен от резил, само хубави думички са преминали изпитанието на историята. Като знам, че потомството му, като нас мина през фукарлъка и към днешна дата около него не се навъртат вратове, джипове и директорски бордове, си мисля — заръките на Стамболийски хванали ли са дикиш или напротив...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.